

Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2021 r. – AL/Komisja**(Sprawa T-714/21)**

(2022/C 51/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: AL (przedstawiciel: adwokat R. Rata)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- przede wszystkim stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 4 sierpnia 2021 r. (ref. Ares (2021) 4962656) w odpowiedzi na zażalenie skarżącego w rozumieniu art. 90 ust. 2 na decyzję PMO z dnia 11 stycznia 2021 r.⁽¹⁾.
- zobowiązanie strony pozwanej do ujawnienia i przedstawienia i) dokumentacji w związku z obliczeniami stanowiącymi podstawę decyzji PMO z dnia 21 listopada 2019 r.; oraz ii) pełnego tekstu „odpowiedzi DG HR na inne zażalenie”, na której część powołało się PMO w wiadomości elektronicznej z dnia 8 października 2020 r.;
- zobowiązanie strony pozwanej do ustalenia przewidywanego kosztu środków utrzymania w okresie od 1 listopada 2020 r. do 30 września 2021 r. w oparciu o miejsce zamieszkania matki strony skarżącej w Belgii; oraz
- zobowiązanie strony pozwanej do wypłaty świadczenia na rzecz jego matki traktowanej jak dziecko pozostające na utrzymaniu w okresie od 1 listopada 2020 r. do 30 września 2021 r.;
- obciążenie strony pozwanej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez stronę pozwaną art. 2 ust. 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego oraz decyzji Komisji z dnia 15 kwietnia 2014 r. w sprawie ogólnych przepisów wykonawczych dotyczących osoby traktowanej jako dziecko pozostające na utrzymaniu w zakresie, w jakim przy obliczaniu kosztów utrzymania matki strony skarżącej strona pozwana błędnie przyjęła, że miejsce zamieszkania matki skarżącej znajduje się w Rumunii, nie w Belgii. Ponadto Komisja popełniła błąd, przyjmując, że koszty utrzymania matki strony skarżącej wynoszą 50 % podstawowego wynagrodzenia urzędnika w pierwszym szczeblu zaszerogowania w ramach grupy AST 1, skorygowanego w wyniku zastosowania współczynnika dla Rumunii, ponieważ matka strony skarżącej stale zamieszkiwała w jej gospodarstwie domowym, wobec czego należało przyjąć 40 % podstawowego wynagrodzenia (bez korekty).
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 85 regulaminu pracowniczego w zakresie, w jakim strona skarżąca ani nie była świadoma, że nie istniały uzasadnione podstawy do wypłaty dodatku na zakwaterowanie za okres od 1 listopada 2019 do 31 października 2020 r., ani też nadpłata nie była tak oczywista, że nie mogła ona być jej świadoma.

⁽¹⁾ Przepis redakcyjny: sporna decyzja dotyczy wypłaty dodatków rodzinnych na podstawie art. 2 ust. 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej.